

חֹלְקִיהָ דִּהְיוּא בַר נָשׁ, דְּעָבִיד פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא אֲשֵׁרִי חֲלִקוּ

של אותו האדם שהוא עושה ומקיים את מצוות התורה.

בארץ הקדושה מותר לשמוח בחוץ לארץ אסור

שִׁמְחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגו' ומש"כ שמחו את ירושלים וגילו בה וגו' פירושו,

בְּגִין דְּחֻדְוָה לָא אֲשַׁתְּכַח, אֶלָּא בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל

קַיְיִמִי בְּאַרְעָא קַדִּישָׁא. דְּתַפְּן אֶתְחַבְּרַת אֶתְתָּא

בְּבַעְלָהּ בגלל שלא נמצאת השמחה אלא רק בזמן שישראל נמצאים בארץ ישראל

הקדושה כי ע"י שישראל שוכנים בארץ אז הם מקיימים עוד כמה מצוות התלויות בארץ

ועי"כ נוסף להם עוד כמה פרקליטים האומרים פלוני עשאני שזה הגורם לשמחה כי שם

מתחברת השכינה עם בעלה ז"א (רמ"ק), וְכִדִּין הוּא חֻדְוֹתָא דְכָלָּא,

חֻדְוֹתָא דְעֵילָא וְתַתָּא ועי"כ יש שמחה בכלום דהיינו שהשמחה נמצאת

למעלה ולמטה. בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל לָא אֲשַׁתְּכַחוּ בְּאַרְעָא

קַדִּישָׁא, אָסִיר לִיהּ לִבְר נָשׁ לְמַחְדֵי, וְלֹאֲחֻזָּא חִידוּ אַבְל

בזמן שאין ישראל נמצאים בארץ ישראל הקדושה אז אסור לו לאדם לשמוח ולהיראות

בשמחה. דְּכַתִּיב שְׂכַתוּב, שִׁמְחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ וְגו'

דהיינו, וְגִילוּ בָּהּ דִּיִּיקָא שבדוקא כתוב וגילו בה כי רק בה בארץ הקדושה מותר

לשמוח ולא בחוץ לארץ.

רק בזמן ששמחה ירושלים צריך האדם לשמוח ולא בזמן אחר של הגלות

רְבִי אָבָא חָמָא חָד בַּר נָשׁ, דְּחָהּ חֲדַי בְּבֵי טְרוּנְיָא

דְּבָבְל, בְּטַשׁ בֵּיהּ רבי אבא ראה אדם אחד שהיה שמח בבית גביית

המס של בבל ובעט ונוף בו רבי אבא, **אָמַר שְׂמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם כְּתִיב**

בְּזִמְנָא דִּירוּשָׁלַם בְּחֻדָּהּ, בְּעֵי בַר נָשׁ

לְמַחְדַּי ואמר לו שכתוב בפסוק שמחו את ירושלים כי רק בזמן ששמחה ירושלים צריך

האדם לשמוח ולא בזמן אחר של הגלות [צא] (רמ"ק). **רְבִי אֶלְעָזָר לְטַעְמֵיהּ,**

דְּאָמַר שְׂמַחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם, הֵינְנוּ דְכְתִיב, (תהלים ק) **עֲבְדוּ**

אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה ורבי אלעזר הסובר שאסור לשמוח בגלות הוא הולך לפי

שיטתו שמש"כ 'שמחו את ירושלים' הוא כמו מש"כ 'עבדו את ה' בשמחה' כי הכל הוא דבר

אחד.

בזמן שישראל שרויים בארץ הקודש צריך לעבוד את ה' בשמחה וכשנמצאו

בגלות ביראה

כְּתוּב אֶחָד אוֹמֵר, עֲבְדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה, וְכְתוּב

אֶחָד אוֹמֵר, (תהלים ב) עֲבְדוּ אֶת יְהוָה בְּיִרְאָה וְגִילוּ

אור הרשב"י

בזמן שיאמרו בנזמן הגדיל ה' לעשות עם אלה. אמרו עליו על ריש לקיש, שמימו לא מלא שחוק פיו בעולם הזה מכי שמעה מרבי יוחנן רביה.

[צא] כדאיתא בברכות דף לא עמוד א' אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה, שנאמר: אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה, אימתי -

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בְּרַעְדָּה. מַה בֵּין הָאֵלֵּי לְהָאֵלֵּי כי לכאורה קשה שהנה כתוב אחד אומר 'עבדו את ה' בשמחה' ואילו כתוב אחר אומר 'עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה' וקשה מה בין הפסוק הזה שאומר שצריך לעבוד את הקב"ה בשמחה לבין הפסוק האחר שאומר שצריך לעבוד את הקב"ה ברעדה. **אֵלֵּא, כָּאֵן בּוֹמְנָא דִּישְׂרָאֵל שְׂרָאן בְּאַרְעָא קְדִישָׁא. כָּאֵן בּוֹמְנָא דִּישְׂרָאֵל שְׂרָאן בְּאַרְעָא אַחְרָא** אלא כאן שצריך לעבוד את הקב"ה בשמחה הוא כאשר ישראל שרויים בארץ ישראל הקדושה וכאן שצריך לעבוד את הקב"ה ביראה הוא כאשר ישראל שרויים בגלות בארץ אחרת. (ד"א) פירוש אחר על מש"כ **עֲבַדוּ אֶת יְהוָה בְּיִרְאָה** שפירושו, **דָּא כְּנִסְתּוּ יִשְׂרָאֵל, בּוֹמְנָא דִּיאֵי הֵי בְּגִלּוּתָא בִּינֵי עַמְמֵיָא** שהשכינה הנקראת כנסת ישראל בזמן הגלות בין האומות היא נקראת יראה אבל בזמן הגאולה העתידית היא תקרא שמחה.

שמחה שלימה עד שהקב"ה יקים את השכינה מעפרה

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה שאל רבי יהודה את רבי אלעזר, **וְהָא פְּתִיב** (ישעיה נה) **כִּי בְשִׂמְחָה תֵּצְאוּ, וְדָא הֵיא כְּנִסְתּוּ יִשְׂרָאֵל, כִּיּוֹן דְּאָמַר תֵּצְאוּ, מִן גִּלּוּתָא הוּא, וְאִקְרִי שִׂמְחָה** שהרי כתוב בפסוק 'כי בשמחה תצאו' ואם כן לפי דבריך זה נאמר על השכינה הנקראת כנסת ישראל וקשה מכיון שאמר הכתוב תצאו ודאי הפירוש הוא שתצאו מהגלות ומבואר שגם בזמן הגלות השכינה נקראת שמחה. **אָמַר לֵיהּ, וְדָאֵי הֵבֵי הוּא, דְּכָל**

וּמָנָא דְאִיהִי בְּגִלוֹתָא וּשְׂכִיבַת לְעֶפְרָא, לָא אֶקְרִי
שְׂמִיחָה, עַד דְּקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא יִיתִי לְגַבְהָ, וְיִזְקִים לָהּ
מֵעֶפְרָא הַשִּׁיב לוֹ רַבִּי אֲלֵעֶזֶר שׁוּדַאי כִּךְ הוּא כִּי בְּכֹל זְמַן שֶׁהִשְׁכִּינָה בְּגִלוֹת וְהִיא שׁוֹכֶבֶת

בַּעֲפָר דִּהֵיינו שֶׁהִיא יוֹרֶדֶת לְבִרְיָאָה בְּכַדִּי לְלַקֵּט אֶת הַנִּיּוֹצוֹת שֶׁל הַקְּדוּשָׁה מִשָּׁם וּבְאוֹתוֹ זְמַן
הִיא לֹא נִקְרָאת שְׂמִיחָה אֲלֵא עַד שִׁיבּוֹא הַקַּב"ה אֲצִלָּה וְיִקִּים אוֹתָהּ מֵעֶפְרָא, וְיִימָא

(ישעיה נב) הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפְרָא וְגו' וַיֹּאמֶר לָהּ הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפְרָא שֶׁהִיית שׁוֹכֶבֶת בּוֹ

בְּגִלוֹת. (ישעיה ס) קוֹמִי אוֹרִי וְגו' וְכֵן יֹאמֶר לָהּ עוֹד קוֹמִי אוֹרִי כִּי בֵּא אוֹרֶךְ וּכְבוֹד

ה' עֲלֶיךָ זֶרַח וְגו'. וְיִתְחַבְּרוּן פְּחָדָא, (וְיִזְקִים לָהּ מֵעֶפְרָא) פְּדִין חֲדוּוֹתָא

אֶקְרִי. חֲדוּוֹתָא דְכָלָא, וּכְדִין בְּשְׂמִיחָה תֵּצֵאוּ וְדַאי וְאִז

בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁהַקַּב"ה יבוא לְגֵאוֹל אוֹתָהּ אִז זו"ן יִתְחַבְּרוּ כֹּאחַד וְאִז הִשְׁכִּינָה תִּקְרָא שְׂמִיחָה

שֶׁהִיא הַשְּׂמִיחָה שֶׁל הַכֹּל אֲפִילוֹ שֶׁהִיא עֲדִין בְּגִלוֹת מֵאַחַר שֶׁהִיא כָּבֵד קְרוּבָה לְצֵאת מֵהַגִּלוֹת

וְאִז יֵצֵאוּ בּוּדַאי יִשְׂרָאֵל מֵהַגִּלוֹת בְּשְׂמִיחָה. פְּדִין פְּמָה חַיִּילִין יִפְקוּן

לְקַבְּלָא דְמִטְרוֹנִיתָא, לְחֲדוּוֹתָא דְהַלּוּלָא דְמַלְכָא וְאִז כְּמָה

הַמוֹנִי צְבָאוֹת יֵצֵאוּ לְקַבֵּל אֶת הַמַּלְכָּה הַשְּׂכִינָה לְשִׂמְחַת הַחֵג שֶׁל סְעוּדַת הַמֶּלֶךְ, פְּמָה

דְּאֵת אֵמֶר כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בַּפְּסוּק (ישעיה נה) הַהָרִים וְהַגְּבְעוֹת יִפְצְחוּ

וְגו' דִּהֵיינו שֶׁמֵּלֶכֶי הַזֶּה הַנִּקְרָאִים הָרִים וּמֵלֶכֶי הַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאִים גְּבְעוֹת יִשְׂמְחוּ בַּעַת

הַגְּאוּלָּה, וְכִתִּיב וְכֵן כָּתוּב עוֹד בַּפְּסוּק (ישעיה נב) כִּי הִלֵּךְ לְפָנֶיכֶם יְהוָה

וּמֵאַסְפְּכֶם וְגו' דִּהֵיינו שֶׁבִּטְרָם הִיְצִיָּאָה מֵהַגִּלוֹת יִהְיוּ זו"ן בִּיחּוּד וּלְכֵן כָּתוּב כִּי הִלֵּךְ

לְפָנֶיכֶם ז"א הַנִּקְרָא הו"ה וּמֵאַסְפְּכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה (רמ"ק). (דף ק"ח ע"ב)